

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.065/2015/14. szám

A Debreceni Ítéltábla a Gyöngyi István Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: Dr. Gyöngyi István ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Spilman Sándor ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen 262 150 Ft és járulékai megfizetése iránt indított perében, a Miskolci Törvényszék 2014. november 12. napján kelt, 25.G.40.008/2014/23. számú ítélete ellen az alperes részéről 24., a felperes részéről 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - a 2015. május 12. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10 000 (Tízezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy leletezés terhével fizessen meg az államnak 1500 (Egyezeröttszáz) Ft mérsékelt fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes és házastársa, M.L. 1/2-1/2-ed arányban tulajdonosai az alperesi lakásfenntartó szövetkezet által kezelt, K., M. u. 32. szám alatti ingatlanban található VII/1. szám alatti lakásingatlanok.

Az alperes közgyűlése a 2006. május 25. napján kelt .../2006. számú közgyűlési határozatában határozott arról, hogy a K., M. u. 28., 30., 32. és 34. szám alatti ingatlanok részt vesznek az „Panel Plusz Program” keretében történő felújításban, amely tartalmazza a lakások és fűtött helyiségek külső nyílászáróinak műanyag nyílászárókkal történő cseréjét 100 %-ban, beleértve a szakipari fallal egybeépített ajtókat és ablakokat is, a megfelelő légbevezetők alkalmazásával. A kivitelezés költségeit 1/3-ad részben állami, 1/3-ad részben önkormányzati támogatásból fedezték, az 1/3-ad részt pedig a lakóközösségi hozzájárulás képezte.

Az alperes által benyújtott pályázat elfogadásra került.

Mivel a lakásszövetkezet a szükséges önerővel nem rendelkezett, ezért a 2007. május 8. napján megtartott részközgyűlésen döntöttek arról, hogy lakáselőtakarékosági-, és hitelszerződést kötnek a ... Bank Zrt.-vel, valamint a F. Zrt.-vel.

K. Város Önkormányzata a .../2006. (IV.03.) számú önkormányzati rendelete és a lakásszövetkezettel megkötött támogatási szerződés alapján vállalta a felújítás és lakás korszerűsítés támogatását akként, hogy az alperes által a pénzügyintézet felvett kölcsön törlesztő részletének 50 %-át visszafizeti a kölcsön futamidejének első 5 évében.

2007. május 27. napján a lakásszövetkezet elnökének, Zs. Gy.-nak a megbízatása lejárt, a közgyűlés ettől az időponttól a szövetkezet elnökének T.Z.-t választotta meg.

A 2008. január 17. napján megtartott részközgyűlésen a tagok meghatalmazták a szövetkezet elnökét a kölcsönszerződés és az ahhoz kapcsolódó biztosítéki szerződéseknek a szövetkezet nevében és helyett való megkötésére. A tulajdonosok vállalták a közös költség megemelését a kölcsönszerződés futamideje alapján 59 hónapra, amelynek következtében a kölcsön felvételét követően a „közköltségként” fizetendő összeg a lakás-előtakarékosági megtakarításból, a kölcsön kamatából, a kezelési költségéből, és az ún. régi hagyományos költségekből tevődik össze.

A részközgyűlés határozata szerint a tulajdonosok a tulajdonukban álló ingatlanok négyzetmétere után fizetik a közös költség összegét, függetlenül attól, hogy a nyílászáróikat a programban való részvételt megelőzően saját költségén kicserélték-e vagy sem. Az alperesi szövetkezet jelenlévő 61 tagjából 58 szavazott a határozat mellett, egy ellene, két tag pedig tartózkodott. A részközgyűlés meghatározta a különböző méretű lakások alapterülete után fizetendő közös költség összegét is.

A jegyzőkönyv szerint a szövetkezet elnöke, T.Z. 2008. január 15. napján írta alá a szövetkezet nevében és helyett a bankkal kötött szerződést.

A lakásszövetkezet több tagja - közöttük a felperes is - már a pályázat benyújtását megelőzően, a saját költségén kicseréltette a nyílászárókat. A lakók az általuk 2007. október 16. napján megtartott megbeszélésen rögzítették, hogy mely ingatlanok tekintetében kerültek a nyílászárók a pályázat benyújtását megelőzően kicserélésre.

A kivitelezési munkálatok elvégzésével a J. Kft. lett megbízva.

A munkálatok megkezdése előtt a lakástulajdonosok által egyénileg kicserélt, a pályázati kiírás szempontjából hőtechnikailag megfelelő műanyag nyílászárók anyag-, illetve munkadíj költsége levonásra került a pályázati költségvetésből, a 2008. február 20. napján kelt főösszesítő szerint összesen bruttó 8 124 014 Ft összegben.

A kivitelezés során felmerült műszaki szükségességből, illetve a műszaki átadáshoz nélkülözhetetlen feladatokra tekintettel a J. Kft.-vel kötött vállalkozási szerződés többször módosításra került, amely módosítások érintették a tetőszigetelést, asztalos szerkezeteket, épületgépészetet és a homlokzati hőszigetelést. A műszaki szükségességből felmerült pótmunkákat 2008. július 23. napján határozták meg.

Azok a lakók, akik a panelprogram keretén kívül kicseréltették a nyílászáróikat többször jelezték az alperes elnökének, hogy igényt tartanak az erre fordított költségeik megtérítésére, vagy annak valamilyen módon történő kompenzációjára.

T.Z. elnök kérésére az ÖTM minisztérium állásfoglalást adott ki, amely szerint nincs lehetőség a lakóknál a nyílászáróknak a pályázat benyújtását megelőzően történt kicserélésével felmerült költség támogatásból történő kifizetésére.

A panelprogram lebonyolítása során a lakásszövetkezet igazgatóságával együttműködve szervezési feladatokat látott el több lakó is, köztük M.Jné és J. Jné.

A műszaki ellenőr által 2008. július 29. napján kiállított teljesítés igazolás szerint a K., M. u. 28-34. szám alatti lakótömb felújítása elkészült, az ingatlan külső hőszigetelése és színezése, a nyílászárók cseréje, valamint a liftek cseréje megvalósult.

M.L. és T.Z. szövetkezeti tagok feljelentést tettek ismeretlen tettes ellen, azt állítva, hogy 2006-ban a perbeli szövetkezeti ház panel felújítási programjához valótlán tartalmú nyilatkozattal állami támogatás jogosulatlan igénylése történt. A Vám- és Pénzügyőrség a jogosulatlan gazdasági előny megszerzése büntettének gyanúja miatt ismeretlen tettesrel szemben folytatott nyomozást a 2009. július 22. napján hozott határozatával megszüntette. A Kazincbarcikai Rendőrkapitányság a nyomozást nagyobb értékre elkövetett csalás büntettének gyanúja miatt folytatta, majd M.L. feljelentését a 2009. augusztus 6. napján kelt határozatával büncselekmény hiányában elutasította.

M.L. kérelmére fizetési meghagyás került kibocsátásra M.Jné és J.Jné ellen kártérítés jogcímén 86 647 Ft megfizetése iránt. A kötelezettek ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a Kazincbarcikai Városi Bíróság a 2010. szeptember 6. napján kelt 11.P.20.237/2010/9. számú ítéletével M.L. keresetét elutasította.

A felperes is fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő az alperessel szemben jogalap nélküli gazdagodás visszatérítése iránt, melyben 262 150 Ft és annak 2012. május 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre járó törvényes késedelmi kamatának a megfizetését kérte.

A fizetési meghagyásos eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult. A perben a felperes keresetét fenntartotta, elsődlegesen szerződés teljesítése jogcímén, másodlagosan pedig jogalap nélküli gazdagodás jogcímén kérte az alperes kötelezését 262 150 Ft és késedelmi kamatai, valamint perköltsége megfizetésére.

Elsődleges keresetében arra hivatkozott, hogy az alperessel szóban, vagy ráutaló magatartással megállapodtak abban, hogy a lakásszövetkezet visszafizeti a felperes részére a perbeli pályázat benyújtását megelőzően a felperes és házastársa által kicseréltetett nyílászárók (3 db ablak és 1 db erkélyajtó) értékét akként, hogy a felperes és házastársa a nyílászárók ellenértékével csökkentett összegű közös költséget fizethet.

Állította, hogy az alperes elnöke több alkalommal tett az összeg visszafizetésére vonatkozó kötelezettségvállalást tartalmazó nyilatkozatot, és M.Jné, mint az alperes teljes körű képviselőjére jogosult személy is többször megerősítette azt, hogy a felperes és a többi lakó részére ezek a költségek megtérítésre kerülnek.

Másodlagos kereseti kérelme körében előadta, hogy az alperes a pályázati kérelem benyújtásakor tudta, hogy a felperes a nyílászáróit kicseréltette, de ennek a költsége mégis beállításra került a költségvetésbe, holott ténylegesen a felperes lakását érintően nem végezték el a nyílászárócserét. Ezekkel a költségekkel az alperes jogalap nélkül gazdagodott a felperes rovására.

Állította, hogy a felperes Zs.Gy. volt igazgatósági elnök és M.Jné szövetkezeti tag kifejezett ígérete alapján kötötte meg a lakástakarék-pénztári szerződést, azt követően pedig nem volt abban a helyzetben, hogy ezen változtatni tudjon. Mindez azt eredményezte, hogy a felperesnek olyan szolgáltatásért kellett emelt összegű közös költséget fizetnie, amit nem is vett igénybe.

A felperes a M.Jné által összeállított lista alapján a nyílászáróinak cseréjére jutó 315 517 Ft összegű anyagköltség és munkadíjból csupán a 262 150 Ft összegű anyagköltséget kívánta keresetében érvényesíteni.

A keresetlevélhez csatolta a házastársával és tulajdonostársával 2013. november 27. napján megkötött engedményezési szerződést, amelyben házastársa a felperesre engedményezte az alperessel szemben fennálló, jelen perben érvényesített követelésből rájutó felerészt.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását, és a felperesnek a perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

Arra hivatkozott, hogy a felperes keresetében állított visszafizetés tekintetében közgyűlési határozat nem keletkezett, ennek hiányában az elnök sem tehetett fizetési kötelezettséget keletkeztető nyilatkozatot. Marosán Józsefné pedig az alperes nevében sem nyilatkozattételre, sem követelés elismerésére nem volt jogosult.

Tagadta, hogy az alperes a felperes vagyona rovására gazdagodott volna.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozatlannak találta, és ítéletével elutasította azt.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15 600 Ft perköltséget.

A felperes elsődleges kereseti kérelmével összefüggésben ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére nem tudta bizonyítani azt, hogy az alperessel szóban, vagy ráutaló magatartással szerződést kötött a 262 150 Ft megfizetésére vonatkozóan.

A lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CX. törvény (Ltv.) 2. § (1) bekezdése és az alperes Alapszabálya VI. fejezetének rendelkezései alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes igazgatósági elnöke erre irányuló közgyűlési határozat hiányában nem volt jogosult a lakásszövetkezet nevében kötelezettségvállalást tartalmazó nyilatkozatot tenni, azt pedig a felperes maga sem állította, hogy született volna közgyűlési határozat a nyílászárókat a beruházás megkezdését megelőzően kicseréltető tagok részére történő visszafizetés, vagy kompenzálás ügyében.

A perben beszerzett tanúvallomások (B.Jné, T.Z. és P.Gy. tanúvallomásai) alátámasztották azt a felperesi állítást, miszerint több közgyűlésen is szó esett azon lakásszövetkezeti tagok költségeinek a megtérítéséről, vagy kompenzálásáról, akik a panelprogram keretein kívül cseréltették ki a nyílászárókat, és az igazgatóság akkori elnöke ígéretet is tett arra, hogy megkeresi ennek a lehetőségét. Utóbb azonban, a minisztériumi állásfoglalás ismeretében elzárkózott ettől. Ezt igazolja az a tény is, hogy a vállalkozási szerződés is módosításra került, a költségvetésből kivezették a korábban kicserélt nyílászárókra tervezett anyagköltséget és munkadíjat.

Mindaddig azonban, amíg a felek nem jutnak minden lényeges feltételben egybehangzón akarategyezőségre, és az alperes közgyűlési határozatot nem hoz, addig az egyes tagok és az alperes törvényes képviselője közötti megbeszélések csupán egyezkedésnek tekinthetők, ami nem kötelező hatályú.

A perben nem volt vitás, hogy M.Jné és J.Jné szövetkezeti tagok csupán a szervezési feladatokban működtek közre, nem voltak szövetkezeti tisztségviselők, ezért az alperes nevében nem vállalhattak fizetési kötelezettséget, így a felperesnek tett nyilatkozataik az ügy elbírálása szempontjából nem bírtak relevanciával.

A felperes elsődleges jogcímen előterjesztett kereseti kérelmét ezért nem találta megalapozottnak az elsőfokú bíróság, csakúgy, mint a másodlagosan, a Ptk. 361. § (1) bekezdésére alapítva előterjesztett keresetét sem.

Az alperesi szövetkezetnek a Panel Programban való részvételéről, ennek érdekében lakáselőtakarékosági és hitelszerződés megkötéséről az alperes részközgyűlési határozatokat hozott, és a 2008. január 17-én megtartott részközgyűlésen meghozott határozattal került sor a közös költség 59 hónapra történő megemelésére a tulajdonosok tulajdonában álló ingatlanok négyzetmétere alapján kiszámított összeggel, függetlenül attól, hogy a programban való részvételt megelőzően a tulajdonos a saját költségén kicseréltette-e a nyílászáróit vagy sem.

A felperes - perbeli nyilatkozatai szerint - keresettel nem támadta meg a szövetkezeti ingatlanok felújítása tárgyában hozott részközgyűlési határozatokat, ezért a lakókat terhelő fizetési kötelezettségről szóló, az Ltv. 4. § (3) bekezdésével összhangban meghozott határozatban foglaltakat kell irányadónak tekinteni a szövetkezet működésére.

A peres iratok közé 7/A/1. - 7/A/3. szám alatt csatolt okiratok, valamint T.Z. és P.Gy. tanúvallomásai alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a perbeli beruházás költségvetése és a vállalkozási szerződés is módosításra került arra tekintettel, hogy 23 lakó már a pályázat benyújtását megelőzően kicseréltette a nyílászáróit, és a beruházás költségvetéséből levont összeg erejéig - sőt azt meg is haladva - műszaki szükségességből felmerült pótmunkák lettek meghatározva, és az épület használatbavételi engedélyének kiadásához szükséges, a pályázat keretén belül elszámolható munkák kerültek elvégzésre.

A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság nem találta megállapíthatónak azt, hogy az alperes a felperes vagyona rovására gazdagodott volna.

A pernyertes alperes perköltségének a megfizetésére a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint a peresztes felperest kötelezte.

Az ítélet ellen a felperes és az alperes is fellebbezett.

Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részben, és akként történő megváltoztatását kérte, hogy az ítélet tábla a felperes által az alperes javára elsőfokú perköltségként fizetendő ügyvédi munkadíj összegét emelje fel 50 000 Ft-ra.

Utóbb a 12. sorszámú beadványában az alperes az elsőfokú ítélet elleni fellebbezését visszavonta.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és az alperesnek a kereseti kérelme szerinti kötelezését kérte, az első- és másodfokú perköltségben való marasztalása mellett.

Megismételte azt, az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját, miszerint a kivitelezés során történt szabálytalanságokat az alperes utólag „papírozta le”.

Hangsúlyozta, hogy a perbeli vállalkozási szerződés értelmében pótmunka csak szerződésmódosítás alapján volt végezhető, és a vállalkozási díjat a felek egyösszegű átalánydíjban állapították meg.

Utalt arra is, hogy bár a vállalkozási szerződés 2007. augusztus 22. napján 10 órakor készült, az annak mellékletében meghatározott tetőszigeteléssel és asztalos szerkezetekkel kapcsolatos pótmunkák kimunkálására, és az egyes munkanemeket számszakilag

alátámasztó kimutatások elkészítésére 12 nappal korábban került sor. Ezt az ellentmondást az elsőfokú bíróság az eljárása során nem oldotta fel.

Nem vitatta, hogy az alperes igazgatóságának elnöke a közgyűlés erre irányuló határozata nélkül nem jogosult a lakásszövetkezet nevében kötelezettségvállalást tartalmazó nyilatkozatot tenni, ugyanakkor utalt arra, hogy a vállalkozási szerződés keretein belül az egyes pótmunkák ilyen határozat hiányában kerültek meghatározásra. Az alperes által tett kötelezettségvállalás pedig az ablakokat korábban kicserélő lakástulajdonosokkal szemben nyilvánvaló kötelezettséget keletkeztetett az alperes részére.

Megismételte, hogy az megállapítható volt a perben, hogy az alperes ígéretének hiányában sem a felperes, sem az ablakokat korábban kicserélő lakástulajdonosok nem szavaztak volna meg ilyen kötelezettségvállalást, hiszen a teljes lakóközösség pótmunkáit részben, vagy egészben ez a 23 család fizette meg.

Az alperes a felperes fellebbezésére tett ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes az alperes fellebbezésére tett ellenkérelmében az alperes fellebbezési kérelmét aaptalannak tartotta.

Fellebbezési ellenkérelméhez mellékelte egy, a felperes férje és az elsőfokú eljárásban tanúként meghallgatott T.Z. volt igazgatósági elnök közötti hangfelvételt rögzítő CD-t, amely álláspontja szerint megalapozza a felperes kereseti kérelmét. Előadta, hogy a hangfelvétel, mint új bizonyíték az elsőfokú ítélet meghozatalát követően jutott a felperes birtokába. Utóbb, az ítélet táblára 7. sorszám alatt érkezett beadványában kiemelte és ismertetette a korábban becsatolt hangfelvétel egyes részleteit.

Indítványozta, hogy a perbeli ellentmondások feloldása érdekében az ítélet tábla hallgassa meg tanúként T.Z.-t.

Az alperes ellenezte a hangfelvétel, mint bizonyíték felhasználását.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita elbírálásához szükséges körben, a kellő mélységben feltárta a tényállást, a rendelkezésére álló bizonyítékokból megalapozott, jogszerű jogi következtetéseket vont le a felperes kereseti kérelmeire vonatkozóan.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján hagyta helyben a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával, utalva a Pp. 254. § (3) bekezdésének rendelkezésére is.

Az ítélet tábla a felperes fellebbezési hivatkozásaival összefüggésben mutat rá az alábbiakra.

A felperes a fellebbezésében nagy hangsúlyt helyezett a panelprogram alperesnél történt kivitelezése során elkövetett szabálytalanságokra, arra, hogy a pótmunkák megrendelésére vonatkozóan szerződésmódosítás nem történt, közgyűlési határozat ebben a kérdésben nem született.

Mindezeket a hivatkozásokat az ítélet tábla nem találta relevánsnak az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatánál.

A perben egyik fél által sem volt vitatott az, hogy a kivitelezés során a költségvetés módosításával a lakók által már korábban kicserélt ablakok értékéig - sőt azt meghaladóan - egyéb, műszakilag szükséges munkák lettek elvégezve. Az alperesnek a felperes keresetlevelében állított jogalap nélküli gazdagodása vizsgálata körében annak nincs jelentősége, hogy a pótmunkák elvégzésére a kivitelezővel kötött jogszerű szerződésmódosítás alapján került-e sor, csupán annak van jelentősége a felperes másodlagos kereseti kérelmével összefüggésben, hogy az alperes nem jutott vagyoni előnyhöz a korábban kicserélt nyílászárók értékének az eredeti költségvetésből történt kivezetésével, hiszen a vállalkozó ezen értékkel egyező, sőt azt meghaladó mértékű, műszakilag a használatbavételhez szükséges munkát végzett el az alperes részére.

Az elsőfokú bíróság teljes körű indokát adta annak is, hogy miért találta megalapozatlannak azt az alperesi hivatkozást, hogy a korábban kicserélt nyílászárók értékének a visszatérítésére, illetve kompenzálására vonatkozó ígéret hiányában nem szavazták volna meg a kötelezettségvállalást a perbeli feltételekkel.

A lakásszövetkezet tagjai tisztában voltak azzal, hogy a „Panel Plusz Program”-ban való részvételhez kapcsolódó valamennyi döntés a részközgyűléseken történik meg, vagy ott adnak az elnöknek felhatalmazást a szükséges intézkedések megtételére.

A 2008. január 17. napján részközgyűlési határozattal megszavazott költségviselés módosítását jelentette volna a nyílászárókat korábban kicseréltető tagok részére a munkák költségének visszafizetése, vagy más módon történő kompenzálása, amelyhez - attól függetlenül, hogy erre a „Panel Plusz Program” jogszabályi háttére nem biztosít lehetőséget - újabb részközgyűlési határozat meghozatalára lett volna szükség.

Az elnök által a saját személyében, magánszemélyként tett, a felperes által a visszafizetésre vonatkozó ígéretként értelmezett nyilatkozatot egyébként sem tekinthette volna a felperes az alperes nevében tett kötelezettségvállalást tartalmazó nyilatkozatnak, mivel a felperes, mint a lakásszövetkezet tagja tudomással bírt a korábban hozott közgyűlési határozatokról, ezért nem bízhatott alappal abban, hogy a korábban valamennyi részletkérdésben részközgyűlésen hozott döntés megváltoztatására közgyűlési határozat hiányában jogosult lenne az igazgatóság elnöke.

Az elsőfokú eljárás iratai alapján tényként megállapítható, hogy a „Panel Plusz Program”-ban való részvétel és a program részét képező, ahhoz nyújtott állami és önkormányzati támogatások szigorú, jogszabályban rögzített feltételekkel valósulhatnak meg, ezek a feltételek pedig nem adtak lehetőséget arra, hogy a pályázat benyújtása előtt kicserélt nyílászárók értéke a pályázat keretében meghatározott kivitelezési költségből visszatérítésre kerüljön. A jóváírt összeg a pályázat kivitelezéséhez szükséges, utóbb felmerült munkákra, azaz a pályázat megvalósításához lett felhasználva, eltérő felhasználási mód ki volt zárva. A nyílászárókat korábban kicseréltető tagok részére az órájuk eső kivitelezési költség összegének a visszafizetését egyedül a többi tagot terhelő közgyűlési határozattal előírt újabb fizetési kötelezettség finanszírozhatta.

A felperes egyébként nincs elzárva attól, hogy a jövőben akár kezdeményezzen ilyen tartalmú közgyűlési határozat meghozatalát.

Az ítéletábra mellőzte a felperes által a fellebbezésben kért bizonyítási eljárás lefolytatását, mivel az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtetteket elfogadva, a per eldöntése szempontjából irrelevánsnak tartotta azt, hogy az alperesi szövetkezet volt elnöke a tagok

visszafizetés/kompenzálás iránti igényének jogosságával kapcsolatban milyen álláspontot foglalt el.

A másodfokú eljárásban is peresztes felperes a fellebbezéssel felmerült költségeit maga viseli, és a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek a másodfokú eljárással felmerült, a jogi képviselője ügyvédi munkadíjából álló, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja, és a 4/A. § (1) bekezdése szerint 10 000 Ft perköltsége megfizetésére.

Az alperes az utóbb visszavont fellebbezésén nem rótt le fellebbezési eljárási illetéket. A fellebbezés visszavonása folytán az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerinti, 15 000 Ft összegű illeték mérséklésének volt helye az Itv. 58. § (7) bekezdésének alkalmazásával, ezért az ítéletábla a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (4) bekezdése megfelelő alkalmazásával az alperest kötelezte, hogy leletezés terhével fizessen meg az államnak 1500 Ft mérsékelt fellebbezési illetéket.

Debrecen, 2015. május hó 12. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó